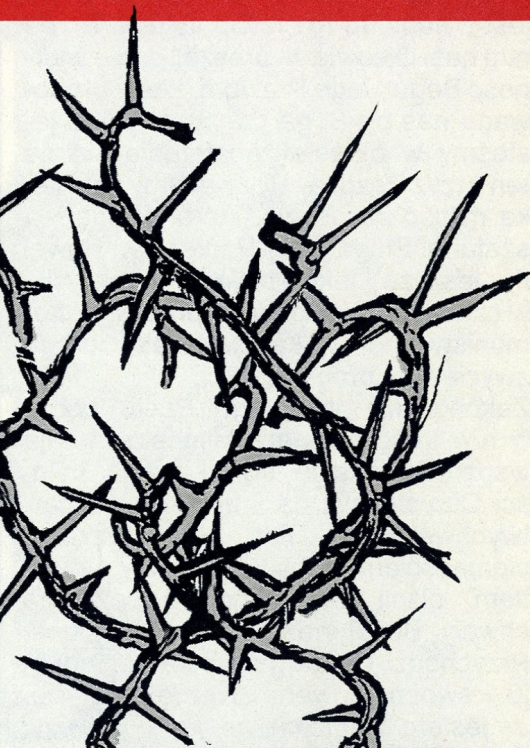

SANOK

CHRYSTUSEM W ŻYCIU

ISSN 1734-1078

MIESIĘCZNIK
PARAFII CHRYSTUSA KRÓLA

Kłaniamy Ci się Panie Jezu Chryste i błogosławimy Cię, żeś przez Krzyż i Zmartwychwstanie swoje świat odkupić raczył.

Drodzy Czytelnicy !

W jednej pełnej treści pio-
sence oazowej czytamy słowa pełne
mocy: „Pan zbudował dom na skale...”.
Budowa, którą uczynił Pan jest trwała,
stabilna, mogą w nią bić różne prze-
ciwności, a ona dalej będzie stać. Tak
na twardej skale mamy budować swój
dom. Skale, która pozwoli nam zachować
swoją łączność z Bogiem i czło-
wiekiem. Wiele razy rozglądamy się za
skałą naszego życia, która nas umocni
i da pewność uczciwego postępowania.
A ta skała jest blisko nas, jest obok nas,
jest z nami, to Krzyż Chrystusa. Przed
nim nasi Ojcowie wyprasali sobie wier-
ność Bogu, Jego Prawom, kiedy próbo-
wano nas od Boga oderwać. Teraz je-
steśmy w okresie zapatrzenia się na
ten krzyż Jezusa. Rozważamy tę wiel-
ką miłość Jezusową, która zwyciężyła
szatana. Sługa Boży Papież Jan Paweł
II, jeszcze jako biskup Krakowski,
w czasach zniewolenia i przemocy ko-
munistycznej wskazywał jako drogę
zwycięstwa drogę miłości.

Zakończenie Wielkiego Postu boga-
tym w treść Triduum Paschalnym dają
wspaniałą okazję do okazania miło-
ści Chrystusowi na krzyżu oraz zmar-
twychwstałemu. Ten, który rozkazał
ciemnościom, aby zajaśniały świa-
tłem, olśnił nas jasnością poznania
chwały Bożej na Obliczu Chrystusa.
Przychodzi On do nas z darem poko-
ju i swoim Słowem: „Nie lękajcie się.
Ja jestem. Zaufajcie mi, jam zwyciężył
świat.”! Uchylmy drzwi naszych serc,
aby Pan Żyjący i kochający nappełnił je
mocą, światłem i niezmierną radością.

**Niech radosne
Alleluja
rozbrzmiewa
w naszych
sercach!**

WYDAWNICTWO

Parafia Chrystusa Króla w Sanoku
ul. Jana Pawła II 55, tel. 013 4630594
konto parafialne:

85 1240 2340 1111 0000 3197 6091

Odpowiedzialni: ks. prob. Feliks Kwaśny,
ks. Krzysztof Hassinger

oraz Zespół Redakcyjny

druk z materiałów powierzonych

Drukarnia „Piast Kołodziej”,
Sanok, ul. Cegielniana 54,
tel. 013 46 324 94

Redakcja zastrzega sobie prawo
wyboru i adiustacji tekstów

e-mail: gazet_chrkrol@tlen.pl
www.chrystuskrol-sanok.com.pl

K W I E C I E Ń		
5	Wielki Czwartek	WIELKI CZWARTEK <i>Pamiętka Ostatniej Wieczery. Pamiętka ustanowienia Sakramentu Eucharystii i Sakramentu Kapłaństwa (Dzień Kapłański).</i>
6	Wielki Piątek	WIELKI PIĄTEK <i>Dzień Ofiary Jezusa Chrystusa złożonej na krzyżu. W tym dniu Kościół nie sprawuje Mszy św. Obowiązuje post ścisły</i>
7	Wielka Sobota	WIELKA SOBOTA <i>Adorujemy Chrystusa leżącego w grobie. Wieczorem uroczystość obchodzi się Wigilię Paschalną, czyli pamiętkę nocy wyzwolenia, nocy zmartwychwstania.</i>
8	niedziela	UROCZYSTOŚĆ ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO
13	piątek	<i>w piątek po Wielkanocy nie obowiązuje post</i>
15	niedziela	NIEDZIELA BOŻEGO MIŁOSIĘRDZIA
23	poniedziałek	Uroczystość św. Wojciecha – biskupa i męczennika <i>Patron Polski, Czech, Prus, archidiecezji gdańskiej i gnieźnieńskiej i diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej. ur. ok. 956 r. w Czechach. W 983 r. został biskupem Pragi. Był misjonarzem na Węgrzech i w Polsce, skąd wyruszył do Prus, gdzie 23 kwietnia 997 r. poniósł śmierć męczeńską. Jego relikwie spoczęły w Gnieźnie. Kanonizowany w 999 r.</i> Wspomnienie św. Jerzego - męczennika <i>Jest patronem żołnierzy, rycerzy wszystkich ludzi mających związek z bronią, rusznikarzy, kawalerzystów, harcerzy i skautów. Ur. w Kapadocji. Zaciągnął się do legionów rzymskich. Gdy za cesarza Dioklecjana rozszalało się prześladowanie chrześcijan, Jerzy zrezygnował ze stanowiska, majątek swój rozdał ubogim, i odpierał zarzuty przeciw chrześcijanom. Cesarz kazał go ściąć w r. 304.</i>
25	środa	Święto św. Marka – Ewangelisty <i>Święty Marek był synem Marii, właścicielki jerozolimskiego domostwa, być może samego wieczernika. Znał doskonale całą treść nauczania Piotra, którą spisał w Ewangelii. W Egipcie zakładał nowe gminy chrześcijańskie. Tam poniósł śmierć męczeńską, relikwie spoczywają w Wenecji.</i>
M A J		
1	wtorek	Wspomnienie św. Józefa Robotnika <i>Dzień modlitwy w intencji ludzi pracy.</i>
3	czwartek	Uroczystość Matki Bożej Królowej Polski <i>1 kwietnia 1656 r. król Jan Kazimierz uroczystym aktem obrał Matkę Bożą na Królową Polski. W 1924 r. Pius XI rozszerzył to święto na cały kraj, a Jan XXIII ogłosił Maryję Królową Polski i główną Patronką kraju.</i>
4	piątek	I CZWARTEK MIESIĄCA Wspomnienie św. Floriana – męczennika <i>Był żołnierzem rzymskim za czasów ces. Dioklecjana. Za wiarę utopiony w rzece. W XII w. relikwie sprowadzono do Krakowa. Strażacy i hutnicy czczą go jako swojego Patrona.</i>
5	sobota	I PIĄTEK MIESIĄCA Św. poświęcenia bazyliki archikatedralnej w Przemyślu <i>Diecezja przemyska została utworzona przez papieża Grzegorza XI w 1375 r. Obecny kościół pochodzi z XV w. Gruntownie przebudowany przez bpa Aleksandra Fredrę i Wacława Sierakowskiego. Po przebudowie konsekrowany w 1744 r.</i>
		I SOBOTA MIESIĄCA

Chcesz podyskutować na łamach naszej gazetki? ZAPRASZAMY!
najlepiej kontaktować się z nami w formie karteczek wrzucanych do skrzynki
na gazety, bądź w formie mailowej na adres: **gazet_chrkrol@tlen.pl**

JAN PAWEŁ II

18. V. 1920
16. X. 1978
2. IV. 2005

„Proszę Was, pamiętajcie o mnie...”

„...nie ulegajcie fałszywym iluzjom i przelotnym modom, które nierzadko pozostawiają tragiczną pustkę duchową! Odrzućcie pokusę pieniądza, konsumpcyjnego życia i podstępnej przemocy...”

„...niech was nie zadowala nic, co jest poniżej najwyższych ideałów! Nie dajcie się zniechęcić tym, którzy rozczarowani życiem nie słyszą głębszych i bardziej autentycznych pragnień serca...”

„... nawet lekki płomień, który tylko migoce, usuwa ciężką pokrywę nocy. Im więcej światła możecie zapewnić wy, wszyscy razem, jeżeli złączycie się w jedno ...”
„nie lękajcie się...”

„Człowiek żyjący wiarą i nadzieją ma w sobie siłę Ducha, aby stawić czoło zagrożeniom tego świata.”

„Żadna trudność, żaden lęk nie są tak wielkie, aby całkowicie zdusić nadzieję, która jest wiecznie żywa.”

„Dla człowieka ważniejszym jest „być” niż „mieć”; to, kim się jest, niż to, ile się posiada.”

„Ostatnie słowo Boga w sprawie ludzkiego losu to nie śmierć, lecz życie; nie rozpacz, lecz nadzieja.”

O Stworzycielu,
Duchu, przyjdź
nawiedz dusz wiernych
Tobie krąg
niebieską łaskę
zestąć racz
sercom, co dziełem
są Twych rąk

**„Panie, dobrze nam tu być!”;
„Przeto bracia moi umiłowani, za którymi tęsknię,
radości i chwała moja, tak stojcie mocno w Panu, umiłowani”...
/Lit. Słowa II Niedzieli Wielkiego Postu/**

Myśli Liturgii Słowa II Niedzieli Wielkiego Postu – Niedzieli Przemienienia – szczególnie mocno brzmiały 4 marca 2007 roku w naszej parafii Chrystusa Króla w czasie Mszy świętej, podczas której J. E. Ks. Bp Adam Szal udzielił sakramentu bierzmowania młodzieży dekanatu Sanok I.

Swoją „Górę Przemienienia” młodzież przeżyła już dzień wcześniej – w sobotę, podczas nabożeństwa pokutnego, sakramentalnej spowiedzi, oraz refleksji nad odnowieniem zobowiązań wynikających z przyrzeczenia abstenencji od alkoholu, nikotyny i narkotyków, składanych już w dniu I Komunii Świętej.

Jakże wielu młodych, klęcząc w tym czasie przed Panem wystawionym w Najświętszym Sakramencie wołało za Apostołami z góry przemienienia: „Panie dobrze nam tu być”....

W tym miejscu, w imieniu młodzieży bierzmowanej pragnę serdecznie podziękować za posługę sakramentalną kapłanom parafii Chrystusa Króla w Sanoku, oraz księdzu proboszczowi z Trepczy – ks. Piotrowi Rymarowiczowi i ks. Katechecie z parafii Mrzygłód – ks. Robertowi Płachcie.

Dopełnieniem tych przeżyć było wieczorne czuwanie przed przyjęciem sakramentu bierzmowania zorganizowane przez naszą młodzież oazową zakończone wymowną pantomimą – mówiącą o wyborze Chrystusa i wierze w Niego.

W niedzielę o godzinie 16.30 zgromadziła się młodzież z parafii: Bukowsko (51 osób), Dudyńce (21), Mrzygłód (28), Nowosielce (16), Nowotaniec (28), Pielnia (16), Pisarowce (13), Trepcza (19) i Sanok – Chrystusa Króla (162) w kościele parafialnym Chrystusa Króla razem ze świadkami bierzmowania oraz rodzinami.

Mszy świętej przewodniczył i sakramentu bierzmowania udzielił J. E. Ks. bp Adam Szal w asyście księdza prałata Feliksa Kwaśnego, księży dziekanów: ks. prałata Andrzeja Skiby i ks. Bogdana Nitki oraz ks. Wiesława Buszty, ks. Tomasza Walczaka i ks. Diakona, który przebywa na praktyce diakońskiej w parafii Mrzygłód. Obecni byli także kapłani pozostałych parafii, którzy służyli pomocą sakramentalną w konfesjonale.

Po pozdrowieniu, księdza biskupa powitała młodzież, rodzice bierzmowanych, oraz ks. prałat – proboszcz parafii. Wszyscy prosili o udzielenie sakramentu bierzmowania. Rodzice w swoim powitaniu podkreślali, że sakrament bierzmowania w tym roku jest szczególnie ważny także dla nich samych, gdyż wypływa z refleksji nad hasłem roku duszpasterskiego: „Przypatrzmy się powołaniu naszemu”.

Po Ewangelii ks. prałat zapewniając księdza biskupa, że młodzież jest przygotowana poprosił o udzielenie zgromadzonej młodzieży sakramentu bierzmowania.

Kandydaci do bierzmowania również wyrazili wolę przyjęcia tegoż sakramentu: „Pragniemy, aby Duch święty, którego otrzymamy, umocnił nas do mężnego wyznawania wiary i do postępowania według jej zasad”.

Po homilii, odnowieniu przyrzeczeń chrzcielnych ks. bp Adam udzielił sakramentu bierzmowania. Następnie bierzmowani odnowili przyrzeczenia abstynenckie złożone w dniu I Komunii świętej. Ks. Biskup nawiązując do odnowienia przyrzeczeń gratulował tym, którzy wytrwali do dnia dzisiejszego w postanowieniach podjętych w dniu I Komunii świętej.

We wszystkich intencjach Kościoła, jak również za swoich rodziców, świadków bierzmowania, nauczycieli modlili się w modlitwie wiernych. Następnie przedstawiciele młodzieży przynieśli do ołtarza dary ofiarne: kwiaty, świecę, chleb, przyrzeczenia, oraz chleb i wino.

Po przyjęciu Komunii świętej ks. bp Adam Szal poświęcił krzyżyki, które otrzymali od swoich rodziców jako pamiątkę bierzmowania, prosząc, aby nigdy nie wstydzili się tego znaku krzyża.

Na zakończenie słowa podziękowania wyrazili bierzmowani ofiarując przepiękny kosz z wiosennymi kwiatami, rodzice bierzmowanych, którzy wyrazili wdzięczność także księdzu prałatowi i księżom dziekanom za przeprowadzenie egzaminu przed bierzmowaniem i obecność.

Uroczystą liturgię zakończyło błogosławieństwo księdza biskupa na dalsze przeżywanie młodości i całego życia w umocnionej wierze ze szczególną asystencją Ducha świętego.

Szczególne słowa wdzięczności należy skierować w stronę p. Krystyny Szwan za piękną dekorację kościoła nawiązującą do roku liturgicznego i sakramentu bierzmowania, oraz za pomoc w liturgii sakramentu. Dziękuję także młodzieży oazowej z naszej parafii, która uświetniła całą uroczystość pięknym śpiewem.

Resztę, niech dopowie sama młodzież....

„Bardzo przeżyliśmy sakrament bierzmowania. Był to dla nas wielki zaszczyt. Poczuliśmy wielką radość i

bardzo się cieszyliśmy, że przyjmie-
my ten sakrament. Był on dla nas też
sposobem na poprawę swojego ży-
cia”

„Przed bierzmowaniem bardzo się de-
nerwowałam i bałam się jak to wszyst-
ko się odbędzie. W niedzielę, 4 mar-
ca poczułam, że wstępuje na mnie
Duch św. Przepelnia mnie wielka ra-
dość, duma i szczęście. Pierwszy raz
poczułam, że jestem naprawdę doro-
sła i lepsza. Czas mijał tak szybko, że
nie zorientowałam się, że spędziłam
w kościele dwie godziny.

A kiedy zbliżał się do mnie biskup,
bardzo się denerwowałam. Nie
chciałam się pomylić, pragnęłam, by
wszystko wyszło jak najlepiej.
Zstąpienie na mnie Ducha świętego
i otrzymanie Jego darów było bardzo
ważnym wydarzeniem, którego nigdy
nie zapomnę”

„Bierzmowanie było dla nas
ważnym przeżyciem. Niedzielną
Msza była wspaniała. Staliśmy w ko-
ściele wszyscy zjednoczeni i dumni,
że możemy przyjąć ten ważny sakra-
ment”

„Bierzmowanie podobało mi
się. Każdy bierzmowany się właści-
wie zachował i przyjął właściwą po-
stawę. Tak sobie wyobrażałam moje
bierzmowanie”

„Na początku wydawało się,
że msza będzie się ciągnąć w nies-
kończoność. Jednak ani się nie zdą-
żyłam obejrzeć – wszystko się skoń-
czyło. Nie spodziewałam się, że cała
Msza minie tak przyjemnie. Owszem
– zdawałam sobie sprawę, że sam
moment bierzmowania będzie prze-
życiem, ale nie, że aż tak wielkim.
Jakbym poczuła Ducha świętego –
taką lekkość na duchu, Bożą radość.
To było coś niesamowitego. Nie tak
sobie to wyobrażałam, ale nie za-
wsze jest tak jakbyśmy chcieli – cza-
sem jest nawet dużo lepiej”

„Obecność biskupa, kaza-
nie, kierowane do nas słowa – to mo-
gło trafić do serca młodego człowie-
ka, o ile ten zechciał to serce otwo-
rzyć. Atmosfera towarzysząca przyję-
ciu sakramentu była niezapomniana,
a emocje – gdy biskup był tuż – tuż –
wyjątkowe. Zdaje mi się, że każdemu
towarzyszyła wówczas chwila reflek-
sji: „kim jestem. A kim chciałbym być?
Dlaczego nie otworzyć się na Boga?
Wszak można zyskać tak wiele”...

„Niech zstąpi Duch Twój i od-

nowi oblicze ziemi, tej ziemi.... Podczas bierzmowania poczuliśmy się właśnie
jak ta „ziemia”. Ziemia, która potrzebuje pomocy, wsparcia i odnowy. Każdy
wciąż szuka tej drogi, drogi życia i myślę, że wraz z Duchem świętym każdy
jest na dobrej ścieżce, by na nią trafić. Z siedmiorakimi darami Duch całą mocą
wstąpił na nas, by godnie trwać w Chrystusie”

„Idąc na tę uroczystość myślałem, że będzie jak zawsze. Że zrobię,
co mam zrobić i życie będzie toczyć się dalej, takie jakie było. I tu się myliłem.
Takiej atmosfery nigdy nie czułem. Dużo pomogły w tym śpiewy oazy. ... To
było wspaniałe przeżycie”

„Przed bierzmowaniem oczekiwałem na jakieś ogromne przeżycia i
trochę się rozczarowałem podczas samego sakramentu. Jednak później zro-
zumiałem, że to nie jest najważniejsze. Liczy się to, że wierzę, że Duch święty
zstąpił na mnie i umacnia mnie”

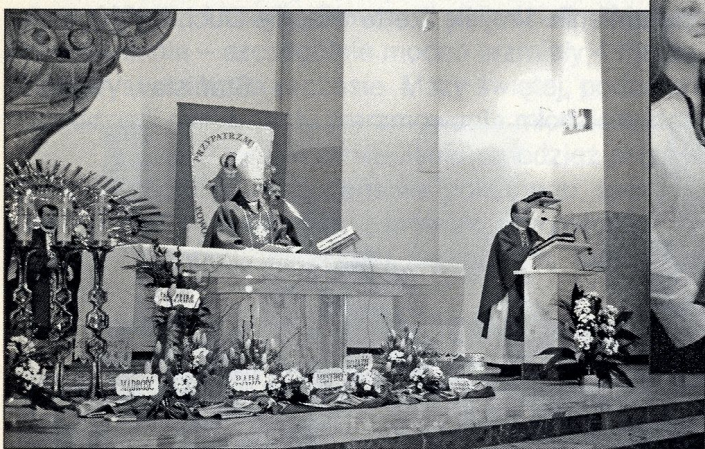
„Ksiądz biskup był „SUPER”... po bierzmowaniu został i rozmawiał z
młodzieżą. To był bardzo wyjątkowy dzień”

„Myślałam, że bierzmowanie, w sumie samo jego przeżycie będzie jak
zwykła Msza święta, lecz tak nie było. Gdy podszedł do mnie ks. biskup i uczy-
nił mi na czole znak krzyża, poczułam jakby coś we mnie „wstąpiło” To był pew-
nie Duch święty – na pewno. Od tego czasu zaczęłam się częściej modlić, bo
czuję taką potrzebę. Nie wstyd jest mi, że niektórzy teraz się śmieją ze mnie,
że noszę krzyż. Zaczęłam chodzić na oazę z miłą chęcią, a nie z przymusu /.../
Moje życie teraz bardzo się zmieniło i myślę, że to właśnie Duch święty mnie
umacnia”

ks. Stanisław Węglarz

Bierzmowanie - c.d.

ŚWIĘTO PATRONA GIMNAZJUM

Dnia 16 marca 2007 roku Gimnazjum nr 4 w Sanoku, które znajduje się na terenie naszej parafii przeżywało Święto Patrona Szkoły, czyli imieniny szkoły. Patronem Gimnazjum jest 6 Pomorska Dywizja Piechoty.

W uroczystości tej wzięli udział:

- Dyrekcja
- Grono Pedagogiczne
- Pracownicy Administracji
- Przedstawiciele duchowieństwa miasta Sanoka: ks. prałat Adam Sudoł, ks. dziekan Andrzej Skiba, oraz gospodarz miejsca – ks. prałat Feliks Kwaśny
- Przedstawiciele władz miasta Sanoka i Kuratorium Oświaty
- Związek Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej Byłych Więźniów Politycznych im. 2 Pułku Strzelców Podhalańskich
- Przedstawiciele 6 Brygady Desantowo-Szturmowej z Krakowa
- wszyscy uczniowie

Ceremonia rozpoczęła się o godz. 10.00 na placu szkolnym przy pomniku 6 Pomorskiej Dywizji Piechoty. Dyrektor Gimnazjum – jako gospodarz uroczystości powitał zaproszonych gości. Następnie została poświęcona i odsłonięta nowa tablica upamiętniająca poległych Synów

Ziemi Sanockiej. Poświęcenia nowej tablicy dokonał ks. prałat Feliks Kwaśny.

Po poświęceniu i odsłonięciu tablicy odbył się Apel Poległych zakończony salwą honorową.

Następnie przedstawiciele władz miasta, kuratorium, kombatantów, żołnierzy, policji i dyrekcji szkoły złożyli wiązanki kwiatów pod pomnikiem i odsłoniętą tablicą.

Dalsza część uroczystości odbyła się w szkolnej sali gimnastycznej.

Najpierw wręczono odznaczenia: **Za zasługi dla Związku Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i byłych Więźniów Politycznych.** Wśród odznaczonych znalazł się nasz proboszcz ks. prałat Feliks Kwaśny. Następnie dyrektor gimnazjum wręczył nagrody i wyróżnienia

uczniom, którzy brali udział w konkursach o Patronie Szkoły. W dalszym punkcie programu były okolicznościowe przemówienia. Głos zabrali: Burmistrz Sanoka – p. Wojciech Bleharczyk oraz wizytator p. Krystyna Chowaniec – jako przedstawiciel kuratorium. Po przemówieniach odbyła się przepiękna część artystyczna o Patronie Szkoły wykonana przez młodzież gimnazjum. Na zakończenie uroczystości ku ogromnej radości uczniów wystąpił zespół wojskowy: „Czasza”.

ks. Stanisław Węglarz

**VII Regionalna Olimpiada
o Wielkich Polakach
Służebnica Boża
ANNA JENKE
ARCHIPREZBITERAT
SANOCKI - 7 II 2007**

W ramach VII Regionalnej Olimpiady Wiedzy o Wielkich Polakach w całej archidiecezji przemyskiej odbył się w dniu 7 II 2007 r. etap na szczeblu archiprezbiteratów (półfinał diecezjalny).

Corocznie parafia Chrystusa Króla w Sanoku wraz z Gimnazjum nr 4 jest gospodarzem i organizatorem tej Olimpiady.

Pierwsza część tegorocznych zmagania konkursowych odbyła się w Gimnazjum nr 4 w Sanoku. Udział wzięło w niej 55 uczniów szkół gimnazjalnych z Archiprezbiteratu sanockiego. Podmiotem zmagania była postać nauczycielki z Jarosławia, kandydatki na ołtarze Anny Jenke.

Nad zmaganiem uczniów z konkursowym testem czuwały trzy komisje pod przewodnictwem ks. Feliksa Kwaśnego - archiprezbitera sanockiego, dyrektora Gimnazjum nr 4 w Sanoku Grzegorza Korneckiego, ks. Tomasza Węgrzyńskiego - metodyka Nauki Religii w rejonie sanockim. Całość pracy powołanych Komisji nadzorował ks. Wiesław Kałamarz organizator II etapu Olimpiady. Po napisaniu w ciągu 70 minut testu w którym uczestnicy musieli zmierzyć się z szeregiem mało znanych epizodów z życia Anny Jenke olimpijczycy przeszli do kościoła pw. Chrystusa Króla.

Czas poprawy testów spędzili oglądając przygotowane przez młodzież z Gimnazjum nr 4 w Sanoku pod kierunkiem p. Stanisława Koniecznego jasełka i przy ciepłym poczęstunku, przygotowanym przez panie z Katolickiego Stowarzyszenia Wychowawców działającego przy parafii Chrystusa Króla.

Wręczenie nagród ufundowanych przez Wydział Nauki Katolickiej Kurii Metropolitarnej w Przemyślu, Starostwo Powiatowe w Sanoku oraz parafię Chrystusa Króla w Sanoku odbyło się w już dolnym kościele. Nagrody wręczali ks. T. Węgrzyński, ks. dziekan Bogdan Nitka oraz dyr. G. Kornecki. Temperatura wzrastała ponieważ nagrody wręczano od piętna-

stej do pierwszej.

Wyniki Olimpiady o Wielkich Polakach w Archiprezbiteracie Sanockim w dniu 7 II 2007 r.:

1. Łucja Kudła z 71 punktami z Gimnazjum w Baryczy
2. Wojtowicz Izabela - Brzozów 66 p.
3. Pełdiak Joanna - Domaradz 62 p.
3. Ząbek Beata - Golcowa 62 p.
5. Zadyłak Edyta - Bukowsko 60 p.
6. Anna Wolanin - Golcowa 55 p.
6. Mateusz Haduch - Zarszyn 55 p.
6. Klaudia Twarda - Długie 55 p.
9. Wioleta Szeligowska - Orzechówka 53 p.
10. Kobiątka Martyna - Długie 52 p.
11. Świder Monika - Domaradz 49 p.
11. Bar Edyta - Brzozów 49 p.
11. Łuszcz Anna - Bukowsko 49 p.
11. Fornal Barbara - Zagórz 49 p.
12. Zoszak Karolina - Gimnazjum nr 4 w Sanoku 46 p.

Pierwsza piątka uzyskała automatyczny awans do finału Olimpiady, który odbędzie się dnia 12 IV 2007 r. w parafii Błażowa, w Gimnazjum im. Anny Jenke.

Na koniec organizator II etapu olimpiady Ks. W. Kałamarz na zakończenie życzył wszystkim: by postać Anny Jenke inspirowała wszystkich uczniów, nauczycieli, katechetów do umiłowania ojczyzny, ludzi i Boga a ks. T. Węgrzyński, dyr. G. Kornecki oraz ks. B. Nitka podkreślili ogromną wiedzę uczestników i wezwali do naśladowania Anny Jenke w życiu codziennym w młodzieżowych wyborach i w drodze do świętości. Na zakończenie wszystkich zebranych pobłogosławił ks. dziekan B. Nitka.

Ks. Wiesław Kałamarz

CAŁUN TURYSKI

Całun Turyński – płótno, w które według Tradycji został owinięty Jezus Chrystus po śmierci, i które zawiera negatywowe, obustronne (od przodu i tyłu) odbicie ciała zmarłego mężczyzny, z ranami na stopach, nadgarstkach i głowie oraz wieloma obrażeniami na całym ciele. Charakter i umiejscowienie ran odpowiada opisowi z Ewangelii.

W przeszłości istniało w Europie co najmniej kilkadziesiąt takich samych całunów-relikwii, z podobnym lub identycznym wyobrażeniem ciała poranionego Chrystusa, jednak zaginęły one w czasie wojen i kataklizmów; część zidentyfikowano jako bez wątpienia fałszywe. Całun Turyński jest kawałkiem tkanego ręcznie płótna, o wymiarach: wysokość 441 cm, szerokość od 113 do 112,5 cm (po konserwacji w 2002). Widoczne są liczne naprawienia z XVI wieku. Na całunie widnieje wizerunek nagiego (z wyjątkiem przepaski na biodrach) mężczyzny o atletycznej budowie i wzroście 178 do 180 cm, ma on brodę i długie włosy, zaplecione w wiele luźnych warkoczy. Jego ciało znacząco liczne rany, oraz pojedyncza rana kłuta między 5. i 6. zębem.

Na korzyść autentyczności całunu przemawia obecność pyłku roślin z obszaru śródziemnomorskiego oraz „bliskowschodni” sposób tkania płótna. Odnaleźć można też ślady ludzkiej krwi rzadkiej grupy AB (obecnie występującej najczęściej u Żydów sefardyjskich) oraz jedynie mikroskopijne ilości farby, która jednak mogła dostać się na płótno w wyniku średniowiecznego zwyczaju przygotowywa-

nia tzw. Prawdziwych Kopii całunu poprzez przyłożenie malunku do „oryginału”.

W 1978 grupa naukowców z NASA odkryła w oczodołach postaci przedstawionej na całunie odbicia dwu monet rzymskich (kładło się je zmarłym na oczy), pochodzących z początku I wieku. Na prawym oczodole widnieje negatyw leptonu lituus, bitego przez Poncjusza Piłata w roku 29. Na lewym znajduje się odbicie di-

leptonu cesarza Tyberiusza, wybitego ku czci jego żony Julii w tym samym roku.

Historia Całunu

Obiektywna (tzn. potwierdzona w wiarygodnych dokumentach) historia całunu turyńskiego zaczyna się dopiero w 1357. Od 1578, książęta Sabaudii przenieśli Całun do Turynu (który był stolicą ich państwa od 1562). Ostatni król Włoch podarował Całun papieżowi w 1983. W 1997 Całun został ponownie uratowany z pożaru katedry

w Turynie.

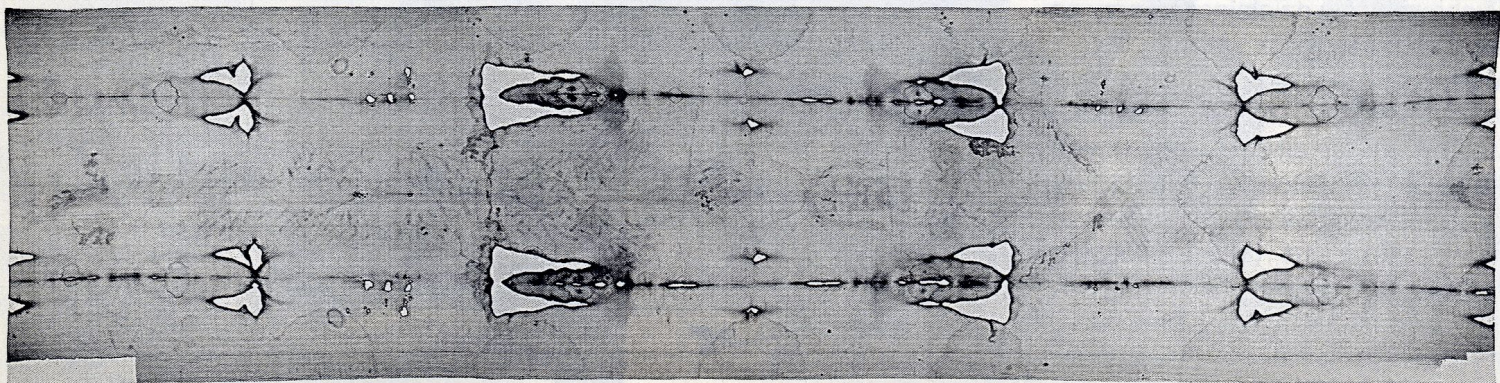
Badania Całunu

Ludziom Średniowiecza i Renesansu znane były liczne relikwie- całuny w postaci kawałka płótna z wyobrażeniem poranionego ciała Chrystusa. Niewielu jednak nazwałoby te relikwie autentycznymi całunami. Taka idea autentyczności w odniesieniu do Całunu Turyńskiego pojawiła się dopiero w epokach późniejszych, szczególnie na podstawie analiz w XX wieku.

W 1988 r. trzy niezależne grupy naukowców metodą datowania opartego o radioizotop węgla C14 określiły wiek całunu na ok. 600 lat. Niektórzy sugerowali, że wynik taki może być efektem zanieczyszczeń bądź wymiany radioizotopów w czasie pożaru, jaki miał miejsce w 1532 roku. Inna teorią wyjaśniającą ten fakt jest to, że próbkę do badania pobrano z miejsca, które było prawdopodobnie wielokrotnie naprawiane. Ze względu na religijny aspekt zagadnień związanych z Całunem Turyńskim, powstaje wciąż wiele nowych hipotez, które próbują tłumaczyć, dlaczego w płótnie, uważanym za ok. 2000-letnie, wskazania C14 wykazują jedną trzecią tego wieku. Żadna z tych hipotez nie uzyskała jak na razie akceptacji szerszych środowisk naukowych. Często sugeruje się wykonanie dodatkowych badań całunu, na co Kościół katolicki się nie zgadza ze względu na wiążące się z tym niebezpieczeństwo uszkodzenia całunu.

Wiara w autentyczność całunu pozostaje sprawą wiary osobistej każdego człowieka. Bardzo wiele jednak wskazuje na to, że jest to prawdziwy świadek Jezusa Chrystusa, Jego ran, męki i śmierci. Świadek naszego zbawienia, swoisty pomost spinający dwa tysiąclecia chrześcijaństwa.

opr. KH

SYMBOLE

ich znaczenie i przestanie

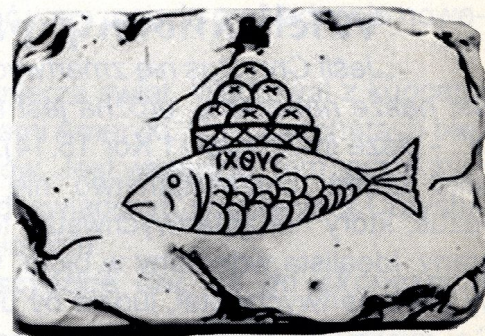
1. Koniczyna

Trójlistny liść koniczyny jest symbolem Trójcy Św., która jest jednością w troistości.

2. Trzcina

Trzcina porastająca gęsto brzegi wód jest dobrze znana mieszkańcom ziem położonych nad Eufratem i Tygrysem, a także Egiptu i Palestyny. Trzcina nie nadaje się do wyrobu lasek. Łamie się pod naciskiem ręki, która chciałaby się na niej oprzeć, i ją rani. Trzcina kotłyszająca się

przy najłżejszym podmuchu wiatru jest symbolem chwiejności, niestałości i słabości, ulegających wszelkim impulsom i wpływom. Izajasz, aby podkreślić, jak wielka jest łagodność i cierpliwość Mesjasza, mówi: „*Nie złamie trzciny nadłamanej, nie zagasi knotka o nikłym płomyku*” (Iz 42,3). Gdy żołnierze rzymscy drwili ze Zbawiciela, oddając Mu hołd niby Królowi Żydowskiemu”, dali Mu do prawej ręki trzcinę, niby berło, i bili Go nią po głowie ukoronowanej cierniem (Mt 27,29 n.). Tak więc nawet bezwartościowa trzcina została uświęcona najświętszą ręką. Zbawiciela: stała się narzędziem w Jego cierpieniach.

3. Zboże

Kłosa zboża w tradycji chrześcijańskiej są symbolem Chleba Eucharystycznego. Także symbol ziarna, które po wsianiu w ziemię ginie, ale odradza się w nowym kłosie był uznawany jako symbol zmartwychwstania i nieśmiertelności.

IMIĘNA

zwykłe słowa

czy coś więcej

GERARD, GERHARD, GIERART (30.I, 23.IV, 24.IX, 3.X, 16.X, 24.XI)

Forma żeńska: Gerarda

W innych językach: wł. Gherardo, niem. Gerhard, Gerhart, ang. Gerard

Pochodzenie i znaczenie: starowysoko-niemieckie: ger - oszczep oraz hart - silny, odważny. Imię oznaczające osobę, która jest dzielna we władaniu oszczepem, tzn. doskonałego oszczepnika.

Charakterystyka osoby: Osoba o tym imieniu ma wrodzone uzdolnienia kierownicze, dlatego na tym polu odnosi sukcesy. Jest przy tym sprawiedliwa, dlatego dość długo potrafi utrzymać się przy władzy. Ich rozwaga, stateczność i dobro płyną z faktu, iż osoby te są wyczułone na prawdomówność, potrafią samodzielnie myśleć, kształtować opinię według własnego uznania. Działają intuicyjnie, dlatego często chodzi własnymi i nieutartymi drogami. Posiadają także szczytne idee,

które realizują z żelazną konsekwencją. Nadają się na dobrego gospodarza lub adwokata. Sprawy rodzinne i domowe schodzą u nich na drugi plan. Lubią towarzystwo, kochają literaturę.

GERTRUDA (17.III, 13.VIII, 16.XI)

Zdrobnienia, skróty: Gerda, Gerta
W innych jęz.: łac. Gertrudis, niem. Gertrud, Gertrude, ang. Gertrude
Pochodzenie i znaczenie: staro-

wysoko-niemieckie: ger - oszczep oraz trut - silna, odważna. Imię oznaczające osobę, która cechuje się siłą i odwagą w walce oszczepem.

Charakterystyka osoby: Osoba

szukająca władzy. Nie narzuca się otoczeniu. Ubiera się gustownie i lubuje się w pastelowych kolorach.

GRACJAN (13.VI)

Zdrobnienia i skróty: Gracjanek
Forma żeńska: Gracjana, Gracja
W innych językach: łac. Gratianus, niem. Gratian, Grazian

Pochodzenie i znaczenie: łac. gratus - miły, powabny, wdzięczny

GRAŻYNA (1.IV, 26.VII)

Zdrobnienia i skróty: Grażynka
Pochodzenie i znaczenie: Imię literackie - prawdopodobnie pochodzi od imienia postaci z utworu Adama Mickiewicza i oznacza najprawdopodobniej osobę, która jest bardzo piękna (litewskie: gražus).

Charakterystyka osoby: Jest osobą dobrą, wrażliwą na otoczenie, ambitną, pewną siebie. Jest także pracowita i dociekliwa, dlatego staje się intelektualistką. Ma umysł twórczy. Jeśli nie idzie na nauki ścisłe to oddaje się twórczości - uwielbia muzykę. Niezbyt łatwo podejmuje ważne decyzje, ale jeśli już, to jest im wierna bez reszty. W postępowaniu pewna siebie. Kocha dom.

Wielkanocny pacierz

„Jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie, próżna jest także wasza wiara”. - pisze św. Paweł (1 Kor 15,14). Gdyby Chrystus tylko umarł, chrześcijaństwo nie miało by sensu. Jezus, który nie zmartwychwstał, to Człowiek przegrany. Idealista wdeptany w błoto. Od Jezusa, który by nie zmartwychwstał, ludzie by uciekli, wyparli się Go; mieliby do Niego żal, że ich oszukał – „...a myśmy się spodziewali..”. Taki Jezus budziłby co najwyżej litość, jako ktoś dobry, ale nieżyciowy. Sam sobie winien, chciał za dużo... Za takiego Jezusa nikt by nie miał odwagi umierać.

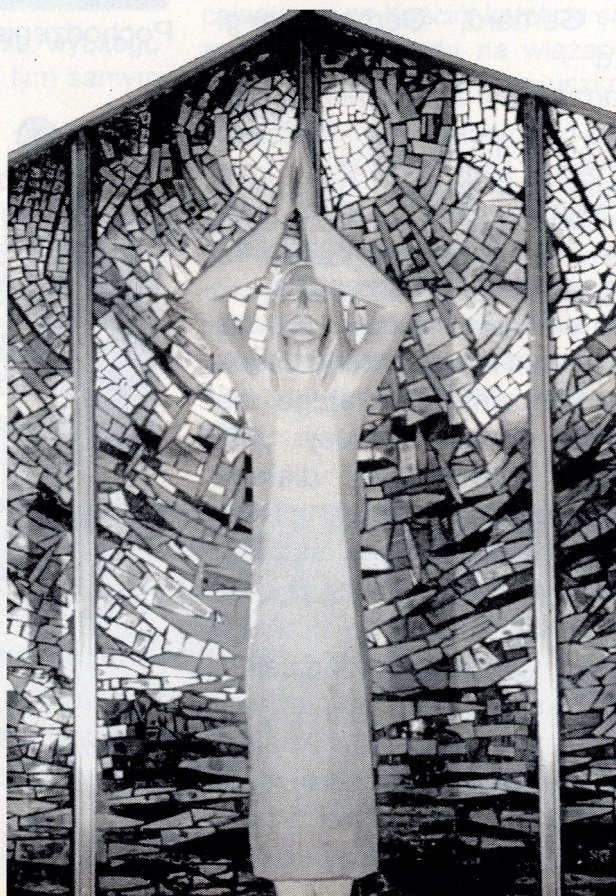
Z dwunastu Apostołów wszyscy ponieśli śmierć męczeńską. Wszyscy oprócz św. Jana, który zginął na wygnaniu, więziony na wyspie. A wystarczyło się wyprzeć i powiedzieć, że Jezus to przeszłość. - Nie znam tego Człowieka - i mieliby „święty spokój”. A jednak tak nie robili. Zmartwychwstanie było dla nich czymś tak oczywistym, tak ważnym, tak cennym, że prawdy tej nie dali sobie wydrzeć. Woleli prześladowania, tułaczkę, tortury, wreszcie nawet - śmierć. Gdyby kłamali (bo np. ciało Jezusa wykradli sami i ukryli), to przecież w końcu któryś by się złamał i przyznał. Nikt by nie umarł za coś, o czym by wiedział, że jest mistyfikacją. Zwłaszcza, że nic z tego nie mieli - tylko pot i krew. Jezus był pewien tego, co głosi. Potwierdził to przez Krzyż. Budda, Mahomet, Kryszna - za ich prawdy czasem ginęli inni - ale oni sami nie. Wielu współczesnych guru namawia nawet do samobójstwa, zapewniając, że koniec świata bliski, a zbawienie wybranych pewne. Sami jednak zgarniają majątek „wyznawców” i... szukają kolejnych, którzy dadzą się oмотać.

Gdyby Apostołowie nie widzieli Jezusa Zmartwychwstałego, siedzieliby w wieczniku zamknięci na cztery spusty, a kiedy szok po tragicznej śmierci Mistrza by minął, chyłkiem uciekliby z Jerozolimy i zaszyli się gdzieś na prowincji, nikomu nie mówiąc, że w ogóle kiedykolwiek Jezusa poznali. Stało się jednak inaczej. Garstka prostych rybaków ruszyła w świat. Dlaczego? Bo przestali się bać! Co więc się stało? Musieli spotkać Jezusa! Tego, który z dna beznadziei i klęski, którą sami widzieli na Golgocie, podnosi się i mówi, że każdy wraz z Nim może się dźwignąć - nawet z samego dna piekła - do życia. „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie”(J 11,25). Coś wielkiego i prawdziwego, wartego nawet utraty życia, musiało się stać, skoro głoszenie Jezusa Zmartwychwstałego ogarnęło miliony ludzi i trwa do dziś. Kto spotka takiego Jezusa, trzyma się Go mocno, bo wie, że tylko z Nim wszystko jest możliwe i nawet przegrana może zmienić się w zwy-

cięstwo. Z Nim i tylko z Nim nie ma sytuacji bez wyjścia. Kto się o tym przekonał, woli umrzeć z Jezusem niż żyć bez Niego, bo wie, że to ma sens jak nic innego na świecie!

*Nie umiem być srebrnym aniołem –
ni gorejącym Krzakiem –
Tyle Zmartwychwstań już przeszło –
a serce mam byle jakie.
Tyle procesji z dzwonami –
tyle już alleluja –
a moja świętość dziurawa
na ćwiartce włoska się buja.
Wiatr gra mi na kościach mych psalmy
Wiatr gra mi na kościach mych psalmy –
jak na koślawej fujarce –
żeby choć papież spojrział
na mnie - przez białe swe palce.
Żeby choć Matka Boska
przez chmur zbite wciąż deski –
uśmiech mi Swój zesłała
jak ptaszka we mgle niebieskiej.
I wiem, gdy lżę swoją trzymam
jak złoty kamyk z procy
zrozumie mnie mały Baranek
w najcichszej Wielkiej Nocy –
Pyszczyk położy na ręku –
sumienia wywróci podszewkę –
Serca mojego ocali
czerwoną chorągiewkę.*

(ks. J. Twardowski „Wielkanocny pacierz”)

Witam Was Kochane Dzieci

Dziś Niedziela Palmowa. Pan Jezus na osiołku wjeżdża do Jerozolimy. Ludzie witają Go jako Króla i Zbawiciela. Dzieci zrywają gałązki palmowe, rzucają je na drogę zamiast kwiatów i wołają radośnie: „Hosanna, Hosanna”- tzn. wiwat niech żyje.!

Dziś również Kapłan ubiera się jak król w czerwone szaty, ludzie przychodzą z palmami na znak, że Jezus jest Królem, a my Go bardzo kochamy.

Zbliżamy się coraz bardziej do dnia, w którym będziemy przeżywać pamiątkę Zmartwychwstania Pana Jezusa. To wydarzenie napędza serca ludzi wielką radością. Chrystus zatriumfował nad śmiercią i przeszedł do nowego życia. Jest to najważniejsza prawda dla każdego z nas.

Pan Jezus umarł i zmartwychwstał. On żyje i wywiera największy wpływ na cały świat. Jezus jest najbardziej niezwykłą postacią, jaka kiedykolwiek żyła. Jego narodziny, Jego życie. Jego śmierć i zmartwychwstanie dowodzą, że był dokładnie tym, za Kogo się podawał – Synem Bożym i Zbawicielem ludzkości.

Ten sam Jezus żyje również dzisiaj, pragnie wejść do wa-

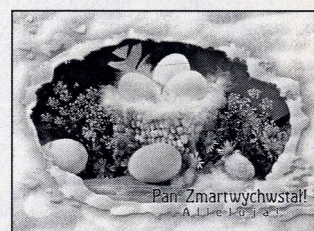
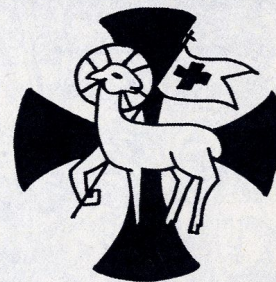
szego życia, przebaczyć grzechy i dać wam moc do prowadzenia nowego życia.

Jezus żyje i od wieków przemierza świat. Wędrował z kupcami na bursztynowym szlaku i z odkrywcami Ameryki. Gościł w chatkach biedaków i na dworach angielskich lordów. Jest wszędzie tam, gdzie żyje jakikolwiek człowiek. Każdy może doświadczyć spotkania z Chrystusem, jeśli będzie wierzył, ufał Jego słowom:

„A oto Ja jestem z wami po wszystkie dni, aż do skończenia świata”

*Z okazji zbliżających się Świąt Wielkanocnych
Życzę Wam Kochane Dzieci
aby Wasze czyste kochające serca
ucieszyły Pana Jezusa Zmartwychwstałego,
oraz by Wasze buzie były zawsze radosne i uśmiechnięte,
a w Waszych oczach odbijała się dobroć samego Boga.*

*Wasz Przyjaciel
Aniołek Rafałek*

Wydarzyło się ..

21. luty

Rozpoczął się Wielki Post. Okres pokuty i nawrócenia. W Mszach świętych tego dnia uczestniczyło jak zawsze wielu parafian w znaku posypania głów popiołem uznając swoją grzeszność i rozpoczynając okres Postu.

28. luty

Rozpoczęły się rekolekcje dla dzieci i młodzieży gimnazjalnej szkół naszej parafii. W tym roku wypadły szybciej ze względu na bliski termin sakramentu bierzmowania w naszej parafii. Rozważania rekolekcyjne prowadził ks. Tadeusz Włoch, proboszcz parafii Nowy Łupków.

04. marzec

Młodzież klas III-ich naszego gimnazjum przeżywała uroczysty dzień przyjęcia sakramentu bierzmowania. Daru Ducha Św., daru umocnienia udzielił zebranej młodzieży ks. Bp Adam Szal. W naszym kościele do tego sakramentu przystąpiła również młodzież z kilku innych parafii naszego dekanatu.

11. marzec

Po wieczornej Mszy św. w dolnym kościele nasza młodzież pod kierunkiem p. Krystyny Szwan - katechetki zaprezentowała misterium wiel-

kopostne pt.: „Znak krzyża”, które było zaproszeniem do wyboru Chrystusa w swoim życiu i odpowiedzialnością na współczesne zagubienie człowieka.

25. marzec

Wieczorną Mszą św. rozpoczęły się rekolekcje wielkopostne w naszej parafii. Cykl rozważań prowadził ks. Tadeusz Włoch, proboszcz parafii Nowy Łupków.

30. marzec

W Brzozowie rozpoczęło się kolejne Spotkanie Młodych Archidiecezji Przemyskiej. Na to trzydniowe spotkanie wyjechała również młodzież naszej parafii.

W MINIONYM MIESIĄCU

odeszli do wieczności:

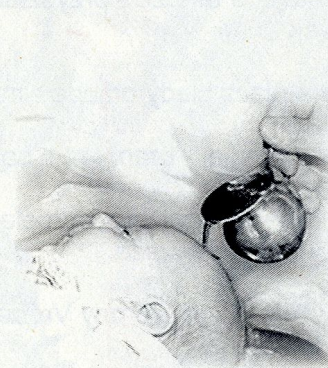
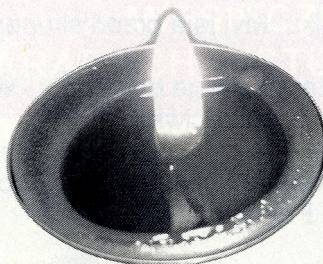
Ciuba Władysław
Czaja Andrzej
Kogut Mieczysław
Pastuszek Daniela
Piotrowski Józef
Rybak Janusz
Stabryła Anna

„Niech odpoczywają w pokoju
wiecznym. Amen.”

przyjęli sakrament Chrztu św.:

Magdziarczyk Maja
Wiśniowski Artur
Wolfram Wiktoria
Wróbel Dawid
Zygmunt Zofia

„Postępujcie zawsze jak dzieci
światłości i trwajcie w wierze”

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna

wtorek, czwartek, sobota

17⁰⁰ - 18⁰⁰

z wyjątkiem uroczystości i świąt
(0-13) 463 05 94

GODZINY MSZY ŚWIĘTYCH

dni powszednie	niedziele
6 ³⁰	7 ⁰⁰
7 ⁰⁰	8 ³⁰
18 ⁰⁰	10 ⁰⁰
	11 ³⁰
	17 ⁰⁰

**W okresie wakacji niedzielna
wieczorna Msza św. jest
odprawiana o godz. 19⁰⁰**

Dokumenty potrzebne do udzielenia:

sakramentu chrztu świętego

(udzielany w miesiącu: pierwsza so-
bota g.18 i trzecia niedziela g.11.30)

- dane personalne rodziców dziecka
- data ślubu rodziców dziecka
- akt urodzenia dziecka z Urzędu
Stanu Cywilnego

sakramentu małżeństwa

minimum trzy miesiące przed plano-
wanym ślubem należy zgłosić się do
kancelarii parafialnej

- dowody osobiste
- bieżące świadectwa chrztu święte-
go i bierzmowania
- świadectwa ukończenia kursu
przedmałżeńskiego
- świadectwa odbytych spotkań
w poradni przedmałżeńskiej
(w Sanoku funkcjonuje przy koście-
le OO. Franciszkanów - spotkania
w pierwszy poniedziałek miesiąca
o godz. 17⁰⁰)
- do wglądu świadectwa ukończenia
katechizacji w zakresie szkoły pod-
stawowej, gimnazjum i średniej
- zaświadczenie do małżeństwa kon-
kordatowego z Urzędu Stanu Cywil-
nego

pogrzebu

- akt zgonu z USC

PORADNIA PARAFIALNA

Masz problem, chcesz porozmawiać, przyjdź!

Porady udzielane są w każdą środę miesiąca w godz. 16³⁰- 18⁰⁰

w bibliotece parafialnej:

pierwsza środa – pedagog, druga środa – psycholog
trzecia środa – nauczyciel- wychowawca, czwarta środa - kapłan

Porady udzielane są bezpłatnie!

**Nieodpłatne korepetycje z matematyki dla uczniów
Každy wtorek godz. 16.30 w sali w dolnym kościele.**

**Uczniów gimnazjum i szkół średnich zaprasza
Katolickie Stowarzyszenie Wychowawców.**

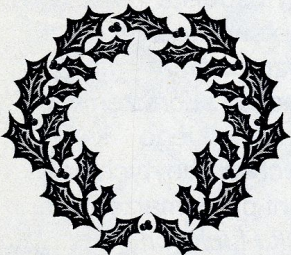
BIBLIOTEKA PARAFIALNA

**ZAPRASZAMY poniedziałki i środy po wieczornej Mszy św.
w czasie wakacji tylko w środy**

KILKA PRAWD OGÓLNI ZNANYCH

1. Ci co umieją – robią, Ci co nie umieją – nauczają, Ci co nie umieją nauczać – zarządzają, Ci co nie umieją zarządzać – doradzają.
2. Człowiek, który uśmiecha się gdy sprawy idą źle, Myśli o człowieku, na którego można zwalić winę.
3. W każdej organizacji znajdzie się osoba, która wie co się dzieje. Ta osoba powinna być natychmiast zwolniona.
4. Jeśli czujesz się świetnie, nie martw się - to minie.
5. Nigdy nie ma wystarczającej ilości czasu, aby prace wykonać dobrze. Zawsze jest czas aby wykonać ją ponownie.
6. Wszystko jest możliwe do zrobienia dla osoby, która nie musi tego robić.
7. Zrób komuś uprzejmość a stanie się to twoją pracą.
8. Jeśli coś znajduje się na twoim biurku przez 15 minut, stałeś się ekspertem w tej dziedzinie.
9. Wszyscy kłamią, lecz to nie ma znaczenia, gdyż nikt nie słucha.
10. Rozwiązanie problemu polega na znalezieniu osób, które potrafią go rozwiązać.
11. Jeśli znajdziemy wystarczająco dużo czasu na uzasadnianie potrzeby to potrzeba zniknie.

Hasła spisane z murów.

- Pij mleko! Nie wysyłaj krów na bezrobocie.
- Skup żywności używanej.
- Zeus też był elektrykiem.
- Reksio kłamie.
- Rolniku! Myj jaja przed skupem!
- Poszerzaj swoje horyzonty - wyburz dom z naprzeciwka.
- Górnicy do kopalń. Rolnicy do pługów. Pasta do zębów
- Koziołek Matołek walczy!
- Latające talerze - przyszłością stołówek.
- Nie płacz kiedy odjadę - tramwaj.
- Jedz mniej - bramy rajy są wąskie.
- Sprzedam chińską porcelanę - Zygmunt III Waza.
- LOVE - Liga Obrony Vróbelka Elemelka.
- Nie ma złych kierowców, są tylko źle postawione słupy.
- Popieramy głodujących w Etiopii.
- Nieudana operacja to połowa udanej sekcji.
- Krecik czołowym działaczem podziemia.
- Skup żywności używanej.
- Kaszanka polskim kawiozem.
- Mięso ze słonia - słonina.
- Takich trzech jak nas dwóch nie ma ani jednego.
- Wszyscy myślą tylko o sobie, tylko ja myślę o mnie.
- Biznesmeni wszystkich krajów, zrzućcie się!
- Co masz zrobić dzisiaj - zrób pojutrze. będziesz miał dwa dni wolnego.
- Jeśli myślisz, że wszystko jest możliwe to spróbuj trzasnąć obrotowymi drzwiami.

*Życie jest piękne!
Jeśli prawidłowo dobierze się środki antydepresyjne...

*Dwóch Arabów miało w USA sprawy do załatwienia. Udało im się załatwić je za jednym zamachem...
* Wszystko się kiedyś kończy... oprócz „Mody na sukces”...
* Boksera obrazić może każdy, ale nie każdy zdąży przeprosić.
* Terrorysty, którzy zajęli fabrykę wódek i likierów. Piąty dzień nie mogą sformułować żądań.
* Czajkowski, Freddie Mercury, George Michael, Elton John... Czy naprawdę jesteście pewni, że chcecie posłać swojego syna do szkoły muzycznej?!
* Rozmowa kwalifikacyjna na kierunek: nauki polityczne. Profesor rozmawia z kandydatką.
- Co pani wiadomo na temat programu ekonomicznego dla Polski realizowanego przez minister Gilowską?
Dziewczyna milczy.
- No to co pani wie o polityce społecznej rządu Jarosława Kaczyńskiego?
Dziewczyna milczy.
- A wie pani chociaż, kto to jest Kaczyński?
Słyszała pani, że ma brata bliźniaka?
Dziewczyna milczy....
- A skąd pani pochodzi?
- Z Bieszczad, panie profesorze. Profesor podszedł do okna, wygląda na ulicę, chwilę się zastanawia mówi do siebie:
- A może by tak samemu wszystko rzucić i wyjechać w te Bieszczady...?

